

عطر مهربانی فواندها

دگر خنده دن! شکل!

میرزا بنویس



هزار نهاده گزار لطفه کله از زیر نموده بصر، کنه

لطیفه
این لطیفه را هم از ما بشنوید، تازه آن را
شنیده‌ایم:
اولی: اگر گفتی چرا اسکلت، هیچ وقت
خودش را از ساختمان پایین نمی‌اندازد؟
دومی: چون...
نیمی از لطیفه را تعریف کردیم، نیم دیگر شش
را هم از دوستانتان ببرسید! احتمالاً خلی‌ها آن را
بلندنا!



یک هقان غیر مسئول (نظم)

حرف اضافه

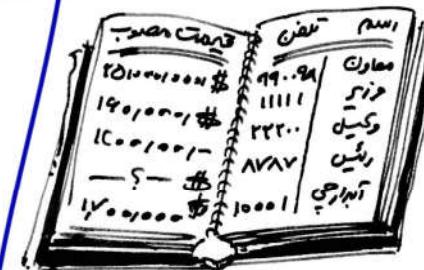
تا دیروز فکر می‌کردیم «حرف اضافه» فقط
در دستور زبان است و به درد متمم‌سازی
می‌خورد؛ اما حالا فهمیده‌ایم حرف اضافه
مدت‌هاست که دستور کار برخی مدیران و رؤسای
فرهنگی شده است!



خارق العاده‌های شعر امروز
معروف است که می‌گویند «پیکاسو» دلش
می‌خواست یک نقاشی بکشد که هم کبریتی
باشد و هم خفاش! این خلاقیت و نوآوری و این
کار نشدنی را یکی از شاعران معاصر ما شدنی
کرده و نشان داده که پقدار از پیکاسو میکاسو
جلوتر است؛ آنچه که گفته:
لایک پشت در خوب زمستانی
سنگ‌ها در زیر آب
دریا در اتاق
اشعار بر میز
حتماً ملتفت شدید که این شاعر سویر مدرن
در شعر خود، جبران ماقات در تقاضی پیکاسو را
کرده و کاری کرده که سنگ بتواند زیر آب بماند،
دریا در اتاق باشد، به گونه‌ای که اشعار روی میز
باقی بماند، نه کاغذ خیس می‌شود نه نوشته‌هایش
باک شود و نه آب از آب تکان می‌خورد!



روحیه
زمانی که جیمه بودیم، یکبار احساس کردیم
خلیلی فلق شده‌ایم و بوی «الرحم» گرفتاییم.
زد به سرمان و شروع کردیم به نام توشن و
حالیت طلبین از این و آن. یکی از دوستان
جواب نامه ما را داد و کلی به ما روحیه بخشید.
نوشته بود:
می‌دانم که حالا حالا زنده هستی و هیچ
طورت نمی‌شود، چرا که:
در مسلح عشق، جز نکو را نکشند
رویه‌صفقان زشت خواهند شد!
راستش، اول بهمان بربخود، ولی بعد کمی
فکر کردیم، دیدیم پر بیراهه نمی‌گوید...
حالا ده دوازده سالی از این، ماجرا می‌گزد و
هنوز هم که به آن فکر می‌کنیم، می‌بینیم قصه
ما باز همان است و همان ...



درآمد به سیک جدید
یکی از دوستان پس از اینکه کلی التماس
کردیم، شماره تلفن یکی از شخصیت‌های
فرهنگی را به ما داد و بعد با لحنی مؤبدانه گفت:
«در کشور انگلستان، یکی از راههای کسب
درآمد، فروش اطلاعات است.»
بیست و پنج تومانی مان افتاد که منظور آقا
چیست ... کلی بپش چیز گفته‌یم و بهش
خنده‌یدم.
همین نکته شد سوژه طنز ما در این ستون.
راستی! به نظر شما در این میان کی به دنبال
درآمد بود؟!

ادب را پايس بداريم

بیتی را برباتان می‌خوانیم از شاعری نازک
دل، مذهب، خیال‌پرداز و رمانیک ... و به
اصطلاح امروزی «بروآنده‌ی» که با ادب خود،
سعی دارد دل از مشوق ببرد و احتمالاً چون این
روش را با روش‌های دیگر سنبده و امتحان
کرده، به عاشق‌های دیگر هم کاربرد آن را
سفارش می‌کند:

باید به کار عشق، نزاکت به کار برد
یوسف به زور، یار زلیخا نمی‌شود!
وقتی این شعر را خواندیم، دیگر رویمان نشد
که این شعرمان را ادامه دهیم و از خیر سروden
بقبیه آن گذشتم...
با عشق ما کی می‌شه قاتی پاتی؟
قریون هرجی مرد عشق لاتی!

